

Baldvini Cabilliavi E Soc. Iesv Magdalena

Cabilliau, Baudouin

Antwerpen, 1625

V. Magdalena mundi assultum repellit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70461](#)

Atque in Morboniam procul facesse.
 At tu simplicitas, pudor, dolorque,
 Castimonia, veritas, timorque,
 Temperantia, charitas, inodusque,
 Et secura quies, Amorque castus,
 Et quidquid pia corda, seu medullas,
 Diuum nectareo rigat Lyao,
 Adsis ô precor anxiæ clienti.
 Me, me terque quaterque, septiesque,
 Milliesque, vel amplius reuinctam,
 Heu! blandis furor illigat periclis:
 Et neandum nimis ah! nimis tenacis
 Mundi dulcibus eripis catenis,
 Et tam dulcè furentibus tyrannis
 Oppressam toties, morisque iussam,
 Aequo iure, manuque liberali,
 Vindex afferis in tuam clientem?

V.

MAGDALENA mundi assultum
repellit.

SED quid tristibus illigor querelis?
Rupta en totiuga, vincla rupta mundi:
 Et iam vindicias suæ clienti
 Afferit dominâ manu patronus.
 Nequidquam, grege cum venustiore,
 Isthuc munde redis, & hanc ad arcem
 Appellis validis seris reuinctam.
 Frustrà blanditiæ, dicacitates,
 Argutatio, velitatioque
 Hinc dicacium & hinc ineptiarum,

Hinc

Hinc procacium & hinc ocellulorum,
Philtra, nequitiae, bonaque mentis
Eheu! pernicies, nocensque ludus,
Susurrus, iocus, hinniens cachinnus,
Cultus, mundus inanitate plenus,
Dosque inanior ipsa inanitate,
Risus, præstigia, facetaeque,
Frustrè fraudibus improbis & armis
Tentatis vitreis viam fenestræ,
Tentatisque viam auribus sonoris.
Quid me munde tuis rigas venenis?
Quid me torquibus implicas & auro?
Quid me mille monilibus coronas?
Quid me floricomis trahis corollis?
Irretisque procacibus lacertis?
Et lenociniis tuis venenas,
Queis nil dulcius, efferatiusve,
Aut est, siue fuit, vel esse possit?
Ne tu tot mihi machinas & arma
Fraudesque ingere, & irritos labores:
Non sic ebria fascinor veneno
Nunc, ut nuper agens iter per Orcum.
I nunc munde, vale; valete nugæ,
Et vos illecebra, malæque curæ,
Olim dos mihi charior medullis;
At dos aut fragili vitro caduca
Aut magis laqueis araneosis:
Vili puluere viliora dona,
Ornamenta luto lutosiora.
Immunde ergo procul facesse munde,
Meæ deliciæ, mei furores;
Meæ iam lacrymæ, prius furores:

G 4

Olim

Olim dulce decus, meique amores,
 At nunc opprobrium meo pudori.
 Tot fastidia amara, lacrymasque
 De fumo & nebulâ, grauesque flamas
 Turpes mundicias, decus probosum
 Risus, & Veneres tot inuenustas,
 Ludos, illecebras, malos amores,
 Diris deuoueo, ter execrandis.
 Et te mente, tuam fidem, tuosque
 Eiuro laqueos, dolos, & artes,
 Et leti male glutinosa vincla.
 Tu Proteus, dolus ille versipellis,
 Monstrum cui nitidi micant ocelli,
 Monstrum cui roseum rubet labellum,
 Monstrum cui rutili nitent capilli;
 Sed cui pestiferae faces ocelli,
 Virus purpureum rubens labellum,
 Dolosus laqueus nitens capillus:
 Et quisquam miser, ah miser! venena,
 Faces, & laqueos, necesseque amabit?

V I.

MAGDALENA altera Esther.

ALTER adeſt Xerxes, & Xerxe potentior
 alter:
 Altera & Esther adeſt, Xerxis honestus Amor.
 Pulchra prior, Charitumque Charis pulcherrima
 Susis:
 Fœda ſed haec, fateor; par tamen Esther erit.
 Esther ut una tremit, ſic at tremit altera CHRISTO:
 Tangit utriusque tremens aurea virga caput.
Virga